

Միպիլ

Տեսիլքներ

Մոխիրներու և փուլերու կույտին մեջտեղ,
Ջոր միգամած շամանդաղով սուգը կ'օծե,
Ի՛նչ տեսիլքներ սև հուշերով լեցված ահեղ,
Ի՛նչ երագներ, ի՛նչ պատրանքներ, հույսեր բոցեղ:

Հոն աճյունին տակ կ'երևան շենքեր փարթամ,
Եվ պարտեզներ, և ցորեններ կոտ ոսկեգես,
Ճերմակ ձիով կտրիճներու ձևեր տարտամ
Աչքին առջև կը թևածեն ամպերու պես:

Հուսկ խավարը, մեծ չղջիկ մը թևատարած,
Կը սավառնի աչքիս առջև համայնակույ
Դագաղ մըն է բոլոր աշխարհք և ես հառած
Աղջամուղջին, կը մաքառիմ. պայքար ամո՛ւլ...

Հյուսիսայգներ լուսափողփող ինձ կ'երևան,
Արտևաններ կանանչ, կապույտ բլրուրներով.
Արծիվները բույնին մեջ են աներկեվան,
Հայրն ու որդին մոր գրկին մեջ՝ սիրագորով:

Հետո դենքեր կը շառաչեն ու կը պայթին.
Մարդասպան սուր մը կը հաժի ամենուրեք.
Հեծեժանքներ կը հաջորդեն խաղին, կայթին,

Ու լայուններ, ցավի ճիշեր՝ գիշեր ցերեկ:

Ու կը տեսնեմ հեք կիներու թափոր մ'ամբարվ.

Սև լաշակով կուգան կ'անցնին: Վա՛խ, թըշվառներ,

Անոթի են ու խոշտանգված, մերկ ու ծարավ,

Արյուն արցունք լալով կ'իյնան հոն կիսամեռ:

Ուրիշ թափոր մըն ալ անվերջ և անըսպառ,

Մանուկներու ծով մ'ալեկոծ փրփուր-փրփուր,

Ջոր չար հով մը կը մտրակե անգըթաբար

Ու կը թափե մեծ անդունդին փոսը թափուր:

Հանկարծ շող մը կուռ խավարեն, բոցեղ, հըրթիռ,

Կը բեկբեկի, դուրս կը սուրա եթերին մեջ,

Ամեն կողմն կայծկլտուքներ, լույս և հայթիռ,

Բյուր փայլակներ կը նըշույեն, հրդե՛հ անվերջ:

Ու կը տեսնեմ նորեն պարը գրկյալներուն.

Փարատած է հիմա մեզը անոնց ճակտին.

Ծիածան մը կը պըսակե գանոնք հեռուն,

Ջըվարթ դեմքեր կը փողփողին ու կը ժպտին:

Արշալույսն է որ կը ծագի հորիզոնեն,

Անո՛ւշ արև, քու լույսիդ մեջ սուգը չ'ապրիր,

Եվ դժբախտներն ու գրկյալներն ըզբեզ կ'օրհնեն.

Արդարությո՛ւնն ես դուն հաղթող միշտ անխըտիր: